

Arrest

nr. 181 093 van 23 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Jaber in de regio Semien Shiwa en de laatste jaren voor uw vertrek uit uw land van herkomst in Addis Abeba te hebben gewoond.

Uw vader en uw oudste broer B. waren opposanten van het Ethiopische regime. Zij waren beide verantwoordelijk voor de propaganda van de oppositiepartij Kinijit in hun gemeenschap en leidden vergaderingen voor deze partij tijdens de kiescampagne van 1997 Ethiopische kalender (hierna: EK). Na de verkiezingen van 15 mei 2005 Gregoriaanse kalender (hierna GK)(07.09.1997 EK) werden uw vader en broer aangehouden. Uw vader werd gedurende een jaar vastgehouden in de regio van Gondar. Van uw oudste broer heeft u tot op heden geen nieuws mogen ontvangen. Vanwege de problemen en de

verdwijning van uw vader en uw oudste broer woonde u tot de maand Sene van het jaar 2000 EK (12/08/2007-10/09/2008 GK) in bij uw jongste broer M.. Uw vader werd in 1999 EK (2006-2007 GK) actief voor de oppositiepartij Ginbot 7. In het jaar 2000 EK verdween hij tijdens activiteiten voor Ginbot. Sindsdien heeft u geen nieuws van uw vader meer ontvangen. Toen de politie uw jongste broer M. ondervroeg over de oppositieactiviteiten van uw vader besloot M. dat jullie beiden uw geboorteregio moesten verlaten. Jullie vertrokken naar de stad Debrebhran vanwaar uw broer naar Soedan trok. Een week na zijn vertrek stuurde de smokkelaar u naar Addis Abeba waar u gedurende meer dan drie jaar onderdook en als huishoudhulp werkte. U werd verkracht door uw werkgever die in 2011 GK uw vlucht uit Ethiopië organiseerde om te verhinderen dat u zijn misdrijf publiek zou maken. U reisde met behulp van een interimkantoor naar Dubai waar u als huishoudhulp en kinderoppas aan de slag ging. U werd echter gedurende drie jaar opgesloten in het huis van uw werkgever in Dubai en ontving geen loon. Tijdens een reis van uw werkgever naar België slaagde u erin te ontsnappen. U liep naar buiten en sprak een Australiër aan die u gedurende elf dagen opving en naar de Belgische asielinstanties bracht. Op 27 oktober 2014 GK diende u een asielaanvraag in. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Ethiopië omdat u voor uw leven vreest vanwege de activiteiten van uw familielieden, omdat u het land illegaal verliet en vanwege uw vrees voor het interimkantoor dat u in Dubai tewerkstelde.

Na het gehoor bracht u nog twee stukken aan. Een brief van een sociaal assistente waarin wordt aangegeven dat u zich zorgen maakt over de leeftijdsbepaling en waarin wordt verwezen naar een medisch onderzoek waaruit zou blijken dat u in januari 2016 GK (22/04/2008 tot 22/05/2008 EK) tussen de 18 en 20 jaar was. Bij deze brief werd ook een medisch attest met betrekking tot voormeld medisch onderzoek toegevoegd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u uw land van herkomst in 2011 GK (2004 EK) verliet niet overtuigen. Zo beweert u tijdens het eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS) dat u niet weet of u Ethiopië in 2011 legaal verliet. Een smokkelaar zou immers alles hebben geregeld (CGVS, dd. 12/02/2015, p.9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u echter dat u op legale wijze vanuit Ethiopië richting Dubai trok (verklaring DVZ – vraag 33 reisroute). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het al dan niet legaal karakter van uw vertrek uit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering vervolging door de Ethiopische autoriteiten te vrezen omwille van uw illegaal vertrek uit het land (CGVS, dd. 12/02/2015, p. 7).

Uw incoherente verklaringen omtrent uw vertrek vanuit Ethiopië ondermijnen niet alleen de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten omdat u het land illegaal zou hebben verlaten, maar eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u Ethiopië in 2011 onder meer verliet omdat u er vreesde vervolgd te zullen worden omwille van de politieke activiteiten van u zelf, uw vader en uw broer. Bovendien blijkt zowel uit uw verklaringen voor de DVZ als voor het CGVS dat u Ethiopië verliet met behulp van documenten op uw eigen naam (verklaring DVZ – vraag 33; CGVS, dd. 12/02/2015, p.15; CGVS, dd. 25/06/2015, p.9 en 25). Indien u werkelijk problemen vreesde met de Ethiopische autoriteiten en om deze reden uw land van herkomst verliet met behulp van een mensensmokkelaar mag redelijkerwijs verondersteld worden dat u bij het passeren van de grenscontrole in de luchthaven geen gebruik zou maken van een paspoort dat uw naam draagt.

De geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten wordt verder ondergraven door de vaststelling dat uw verklaringen omtrent de oorzaak ervan –de politieke activiteiten van u, uw vader en uw broer- niet overtuigend zijn. Zo maakte u in de vragenlijst van het CGVS wel melding van het feit dat uw vader 17 jaar geleden tegen de huidige regering van Ethiopië gekant was en dat ook u de huidige regering in Ethiopië niet gunstig gezind bent (vragenlijst CGVS – vraag 4) maar verwees u gevraagd naar de feiten die tot uw vlucht uit uw land geleid hebben louter naar uw problemen met het uitzendkantoor dat u werk verschafte in Dubai (vragenlijst CGVS – vraag 5). Wanneer er geïnformeerd werd of u naast de door u aangehaalde problemen nog problemen had met uw autoriteiten antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS – vraag 9). Aangaande het doel van uw verblijf in Dubai en de motieven voor uw vertrek uit Ethiopië verklaarde u dat deze verband hielden met uw werkzaamheden daar (verklaring DVZ – vraag 33 reisroute). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat u uw geboorteregio in Ethiopië diende te verlaten door de ernstige problemen die uw vader en oudste broer ondervonden met de Ethiopische autoriteiten vanwege hun oppositieactiviteiten en dat u daarom later uw land van herkomst verliet (CGVS, dd. 12/02/2015, p.5-6).

Bij confrontatie met deze discrepantie stelt u aanvankelijk dat u op de DVZ niet gevraagd werd naar de reden van uw vertrek uit uw land van herkomst. Wanneer u er wordt op gewezen dat deze vraag wel degelijk gesteld werd -ze maakt immers de essentie van een asielaanvraag uit- en daarna uw antwoord

op deze vraag waaruit nergens blijkt dat u persoonlijke problemen kende met de Ethiopische autoriteiten wordt voorgelezen, geeft u geen verklaring voor deze manifeste tegenstrijdigheid betreffende de kern van uw asielrelaas. U verwijst enkel naar uw verklaringen betreffende uw houding ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten, het tijdstip waarop u de laatste keer contact had met uw vader en de wijze waarop u in België terecht kwam. Tevens stelt u, geheel tegenstrijdig met het verslag van uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u wel over uw problemen met de Ethiopische autoriteiten had kunnen vertellen indien men gevraagd had naar de reden van uw vertrek, maar dat men enkel de vraag stelde naar de wijze waarop u vertrok en het tijdstip waarop u van uw vader gescheiden werd (CGVS, dd. 12/02/2015, p.10). Wanneer het CGVS u vervolgens vraagt waarom u een ontkennend antwoord gaf op de vraag of u naast de voordien aangehaalde problemen nog problemen had met de autoriteiten van uw land van herkomst zegt u eenvoudigweg dat deze vraag u ooit werd gesteld (CGVS, dd. 12/02/2015, p.10-11). Uw bewering bij de aanvang van het gehoor voor het CGVS dat u op het moment van het gehoor op de DVZ gespannen was en niet alles kon uitleggen (CGVS, dd. 12/02/2015, p.1) en uw hierboven aangehaalde opmerkingen zijn geen afdoende verklaring. Uw beweerde problemen met de Ethiopische autoriteiten betreffen immers de kern van uw asielrelaas. Ook de insinuatie dat de vragen of uw antwoorden op de vragen niet of slecht vertaald werden (CGVS, dd. 12/02/2015, p.10-11) overtuigt niet. Op de DVZ maakte u immers geen enkele opmerking over de tolk en op het CGVS brent u niets aan om eventuele gemaakte fouten van de tolk aan te tonen. Hier dient opgemerkt te worden dat het gegeven dat zowel de vragenlijst als de verklaring die op de Dienst Vreemdelingenzaken werden ingevuld melding maken van een vertaling naar het Tigrinya en het Engels, geen afbreuk doen aan voornoemde vaststelling. Wanneer het CGVS tijdens het gehoor informeert in welke taal de gehoren op de DVZ verlieten verklaart u dat de tolk de door u verkozen proceduretaal, het Amhaars, gebruikte bij het vertalen van de vragen en antwoorden voor de vragenlijst en de verklaring (CGVS, dd. 12/02/2015, p.2). Navraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken wees eveneens uit dat de vermelding van het Tigrinya als brontaal een administratieve vergissing is.

De ongeloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw problemen met de Ethiopische overheden wordt verder ondergraven door de vaststelling dat u naar aanleiding van het tweede gehoor voor de Commissaris-generaal plots aangeeft dat u zelf ook politieke activiteiten zou hebben ontwikkeld in Ethiopië. U zou namelijk documenten van de partij Ginbot 7 hebben verspreid op markten en tijdens vergaderingen (CGVS, dd. 25/06/2015, p.12). Geconfronteerd met de vaststelling dat u uw eigen politieke activiteiten naar aanleiding van uw eerdere gehoren onvermeld liet, stelt u louter dat er nooit eerder naar uw eigen politieke activiteiten werd gevraagd (CGVS, dd. 25/06/2015, p.13). Deze bewering volstaat echter niet om een dergelijke belangrijke lacune in uw eerdere beweringen te verklaren aangezien u naar aanleiding van uw tweede gehoor voor het CGVS beweert dat uw betrokkenheid bij het verdelen van deze documenten er toe leidde dat de Ethiopische politie u persoonlijk in uw huis kwam zoeken (CGVS, dd. 25/06/2015, p.11). Bovendien werd u naar aanleiding van het eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal wel degelijk uitdrukkelijk gevraagd naar uw politieke activiteiten (CGVS, dd. 25/06/2015, p.11). Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u uw betrokkenheid bij politieke activiteiten zou hebben vermeld. De geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw problemen met de Ethiopische autoriteiten omwille van de oppositieactiviteiten van u, uw vader en uw oudste broer is hierdoor in ernstige mate aangetast.

Bovendien zijn ook de verklaringen die u voor het CGVS aflegt met betrekking tot de problemen van uw vader onaannemelijk vaag en hoofdzakelijk gebaseerd op veronderstellingen. Zo beweert u dat uw vader door toedoen van de Ethiopische overheid zou zijn verdwenen maar slaagt u er niet in enig concreet element aan te brengen dat dit het geval zou zijn. Hiernaar gevraagd tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal stelt u immers niet te weten of de autoriteiten verantwoordelijk waren voor de verdwijning van uw vader. U veronderstelt dit op basis van het feit dat uw vader tegen de regering was, hij reeds eerder werd opgesloten en onmiddellijk na zijn vrijlating zijn activiteiten hervatte (CGVS, dd. 25/06/2015, p.10, 11, 14). Wanneer u in dit licht wordt geconfronteerd met de vaststelling dat uw broer nog werd ondervraagd door de autoriteiten over de verblijfplaats van uw vader waaruit kan worden afgeleid dat ze naar hem op zoek zijn, heeft u hiervoor geen verklaring (CGVS, dd. 25/06/2015, p.14 en 15). Tijdens het gehoor stelt u bovendien dat u niet kon uitsluiten dat uw vader niet werd aangehouden door de Ethiopische overheden maar hij zich elders bevindt (CGVS, dd. 25/06/2015, p.24). Ook blijkt u niet op de hoogte van de plaats waar hij zou zijn verdwenen en kan u met betrekking tot zijn verdwijning enkel zeggen dat hij naar Shewa Robit trok en niet meer terugkwam (CGVS, dd. 25/06/2015, p.10). Dat u zo weinig informatie beschikt over de verdwijning van uw vader ondanks het feit dat uw broer hem nog zou hebben gezocht (CGVS, dd. 25/06/2015, p.24-25) is onaannemelijk. In het licht van dit (beperkt) onderzoek naar de verdwijning van uw vader is het ook uitermate opmerkelijk dat u geen namen blijkt te kennen van gevangenen in uw regio of in de rest van Ethiopië en enkel op de hoogte blijkt van het bestaan van een grote gevangenis in Shewa Robit (CGVS, dd. 25/06/2015, p.29). Er kan immers

redelijkerwijze worden verondersteld dat gevangenis en een eerste startpunt zijn in de zoektocht naar een man waarvan men veronderstelt dat hij werd aangehouden door de autoriteiten.

Ten slotte stelt u dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omdat u het interimkantoor vreest dat u tewerkstelde. U verklaart dat u hen niet kan terugbetalen omdat u geen loon ontving van uw werkgeefster in Dubai (vragenlijst cgvs – vraag 4). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen begin van materieel bewijs overmaakt wat betreft uw tewerkstelling door en uw financiële verplichtingen ten aanzien van dit interimkantoor en uw verklaring dat u geen loon ontving van uw werkgeefster in Dubai. Wanneer het CGVS informeert naar uw concrete vrees voor dit Ethiopisch interimkantoor, op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u nog dat ze u zullen beschuldigen (vragenlijst cgvs, vraag 4), stelt u dat ze u kunnen doden. Wanneer het CGVS informeert of er enige aanwijzing in deze richting is antwoordt u met de bijzonder boude stelling, die u op geen enkele wijze staft, dat als men belooft iemand te betalen en men zich niet aan deze belofte houdt een schuldeiser dit kan doen (CGVS, dd. 12/02/2015, p.17). Nochtans blijkt uit uw verklaringen allerminst dat u problemen kende met uw werkgever. Hoewel redelijkerwijs verondersteld kan worden dat ook een Ethiopisch interimkantoor de plaats van tewerkstelling en/of andere contactgegevens van zijn rekruten kent stelt u gedurende de drie jaar dat u in Dubai tewerkgesteld was geen enkel contact met hen te hebben gehad. Wanneer het CGVS informeert waarom u dan in geval van terugkeer naar Ethiopië wel problemen zou kennen hoewel u tijdens uw verblijf in Dubai geen enkel probleem kende met het interimkantoor geeft u geen antwoord op de vraag maar stelt u enkel dat u terug zou moeten keren naar dezelfde plaats en nergens terecht zou kunnen indien u problemen zou kennen (CGVS, dd. 12/02/2015, p.17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweringen betreffende de vervolging van uw familieleden door en uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten vanwege de oppositieactiviteiten van uw vader en uw oudste broer, uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten vanwege uw illegale uitreis uit Ethiopië en uw vrees voor het interimkantoor dat u in Dubai tewerkstelde.

Betreffende uw verklaring dat u niet naar Ethiopië kan terugkeren omdat u daar geen familie meer heeft (CGVS, dd. 12/02/2015, p.12) dient vastgesteld te worden dat dit element niet als voldoende ernstig en zwaarwichtig kan worden beoordeeld om te worden gelijkgesteld met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit afgeleid worden. De gevolgen van de afwezigheid van familieleden in het land van herkomst kan immers niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Er kan evenmin van worden gesteld ze kunnen worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Concluderend moet worden gesteld dat u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De door u voorgelegde documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzingen. U legt ter staving van de door u beweerde leeftijd een radiografie van uw tanden voor en een attest dat stelt dat uw wijsheidstanden nog niet zijn volgroeid. Dit is evenwel onvoldoende ter vaststelling van de leeftijd (de leeftijdsbepalingen, aangevraagd in België door de Dienst Voogdij, worden uitgevoerd op basis van een tripletest (radiografie van de pols, het gebit en het sleutelbeen)). Bovendien behoort een leeftijdsbepaling niet tot de bevoegdheid van het CGVS. U dient zich aldus voor het aanvechten van uw vastgestelde leeftijd te wenden tot de geëigende procedures. Voorts hebt u in het kader van uw asielaanvraag nooit eerder vermeld dat de leeftijd waarvan wordt uitgegaan in het kader van uw aanvraag niet met de realiteit zou overeenstemmen. Zo beweerde u voor het CGVS dat u toen u in 1997 EK (11/09/2004 tot 10/9/2005 GK) stopte met school, zestien jaar oud was (CGVS, dd. 25/06/2015, p.3 en 4). Hieruit kan worden afgeleid dat u rond het jaar 1990 GK moet zijn geboren, wat overeenstemt met uw verklaring hierover afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ, punt 4). Dit werd ook bevestigd door u tijdens het eerste gehoor op het CGVS waarin u uitdrukkelijk stelde in 1990 GK (1982 E) te zijn geboren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "*Publicaties van Humain Rights Watch d.d. 19 september 2016*", "*Publicaties van Groupe Jeune Afrique d.d. 22 augustus 2016*" en "*Publicaties van Amnesty International d.d. 8 augustus 2016*".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 september 2016 een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 62 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster ontkent dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft dat zij legaal uit Ethiopië vertrokken is. Zij wijst erop dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken "*heel summier*" is en dat er "*absoluut niet genoteerd (wordt) hetgeen uitdrukkelijk werd verklaard*". Zij stelt: "*Blijkbaar heeft de DVZ voormelde reis als legaal genoteerd, omdat verzoekster heeft medegedeeld dat zij haar eigen paspoort heeft gebruikt om Ethiopië te verlaten. Er is dan ook geen sprake van tegenstrijdigheid!*".

Zij merkt op dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken, gevraagd naar haar vrees ten aanzien van Ethiopië, "*één reden hiervan (had) medegedeeld aangezien zij heel weinig tijd had om haar verhaal te vertellen en dit diende zij dan ook heel kort samen te vatten*". Zij meent dat zij door haar jonge leeftijd, door het feit dat zij ongeschoold is en door het gebrek aan tijdige informatie niet kon weten "*dat het vermelden van alle haar persoonlijke vrees tijdens haar interview voor de DVZ van cruciale belang is voor haar asielaanvraag*".

Verzoekster klaagt aan dat van verzoekster verwacht wordt "*dat zij elke detail van de politieke activiteiten van haar vader en broers dient te kennen en hiervan bewijsstukken diende neer te leggen*". Zij wijst "*op de jonge leeftijd van verzoekster en het feit dat in het land van herkomst van verzoekster niet evident is om zulke informatie met vrouwen mee te delen. Het zit gewoonweg niet in de cultuur van verzoekster dat haar vader over zijn politieke activiteiten met haar zou praten*". Zij acht het "*onbegrijpelijk dat het CGVS (met haar kennis en expertise in verschillende culturen) zulke kennis vereist van een Ethiopische (jonge) vrouw die bovendien ook ongeschoold is*".

Verzoekster citeert uit "*Publicaties van Humain Rights Watch d.d. 19 september 2016*", "*Publicaties van Groupe Jeune Afrique d.d. 22 augustus 2016*" en "*Publicaties van Amnesty International d.d. 8 augustus 2016*" en meent dat er in de "*Amhaar regio*" "*arbitraire geweld*" plaatsvindt.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle

relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster verklaart een vrees voor vervolging te koesteren jegens het interimkantoor dat haar tewerkstelde en jegens de autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten en die van haar familie.

2.4. Verzoeksters verklaringen omtrent haar vrees voor het interimkantoor - omdat zij het interimkantoor niet kan terugbetalen daar zij geen loon ontving van haar werkgeefster S. in Dubai (vragenlijst DVZ, vraag 4) – zijn niet aannemelijk. Verzoekster verklaart immers niet waarom zij gedurende de drie jaar die ze bij S. tewerkgesteld was in Dubai en er niet betaald werd dan geen problemen had met het kantoor. Verzoekster stelde zelfs dat zij in deze tijd was geen enkel probleem of zelfs contact heeft gehad met het interimkantoor (gehoor 12 februari 2015, p. 17). Dat verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië dan wel gedood zou worden omwille van haar schuld (vragenlijst DVZ, vraag 4; gehoor 12 februari 2015, p. 17) is een bovenmatige en excessieve en hypothetisch bewering die wars staat op de vaststelling dat verzoekster nooit enig dreigement of zelfs een aanmaning tot betaling van het interimkantoor heeft ontvangen. Voorts legt verzoekster geen begin van bewijs neer van haar beweerde tewerkstelling door en financiële verplichtingen aan het interimkantoor. Verzoekster blijft bij loutere beweringen waarvan niet wordt aangetoond dat deze waarachtig zijn, laat staan dat ze tegen deze feiten van gemeenrecht (contractuele verplichtingen) geen verweer zou hebben in Ethiopië.

2.5. Tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster dat haar familie problemen met de Ethiopische autoriteiten kent omwille van politieke redenen. Zo zouden haar broer en vader in mei 2005 zijn vastgehouden, waarna haar broer verdween, en verdween haar vader in 2007-2008 omwille van zijn politieke activiteiten.

2.6. Op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoekster echter geen enkele melding van enige problemen met de overheid (vragenlijst DVZ, vraag 3.4), wat de waarachtigheid van deze feiten geheel ondermijnt. Zij beschreef haar problemen met het interimkantoor en vermeldde dat haar vader 17 jaar geleden tegen de regering in Ethiopië was en dat zij zelf tegen de huidige regering is (vragenlijst DVZ, vraag 3.4). De uitleg in het verzoekschrift dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken, gevraagd naar haar vrees ten aanzien van Ethiopië, *“één reden hiervan (had) medegedeeld aangezien zij heel weinig tijd had om haar verhaal te vertellen en dit diende zij dan ook heel kort samen te vatten”* en dat zij door haar jonge leeftijd, door het feit dat zij ongeschoold is en door het gebrek aan tijdige informatie niet kon weten *“dat het vermelden van alle haar persoonlijke vrees tijdens haar interview voor de DVZ van cruciale belang is voor haar asielaanvraag”*, kan niet overtuigen. De Raad wijst erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt (RvV, nr. 115 211 van 6 december 2013; RvV, nr. 123 325 van 29 april 2014). Bovendien werd aan verzoekster nog uitdrukkelijk gevraagd of zij, naast de door haar reeds aangehaalde problemen, nog problemen had met de autoriteiten, en antwoordde zij ontkennend (vragenlijst DVZ, vraag 3.9). Hieruit kan blijken dat indien verzoekster niet gedetailleerd diende te zijn, zij toch alle tijd kreeg om de kern van haar asielrelaas te verklaren. Verzoekster liet aldus na enige problemen omwille van haar politieke affiniteit of die van haar familie te vermelden toen haar de kans werd gegeven nog iets toe te voegen, en zij stelde slechts: *“Wanneer je je vader verliest, dan ben je hopeloos. Mensen hielpen me niet en ik moest mijn eigen weg vinden. Jammer genoeg kwam ik bij S. terecht waardoor mijn leven niet echt verbeterde.”* (vragenlijst DVZ, vraag 3.10).

Tevens werden verzoeksters verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Amhaars (de vragenlijst vermeldt verkeerdelijk *“Tigrinya”*, maar verzoekster bevestigde op het

Commissariaat-generaal dat dit een vergissing betreft en dat het gesprek in het Amhaars gevoerd werd; gehoor 12 februari 2015, p. 2) en zij heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

2.7. Tijdens haar tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster plots ook eigen politieke activiteiten in Ethiopië te hebben gehad, met name het uitdelen van pamfletten "*tijdens vergaderingen en markten*" waardoor de politie haar persoonlijk in haar huis kwam zoeken (gehoor 25 juni 2015, p. 5, 11-12), terwijl zij hierover niet sprak op de Dienst Vreemdelingenzaken (waar zij louter aangaf dat zij tegen de huidige regering is, maar geen activiteiten vermeldde; vragenlijst DVZ, vraag 3.4), noch tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (waar zij wel vertelde over de problemen van haar vader en oudste broer omwille van hun politiek engagement). De Raad herhaalt dat van een asielzoeker nochtans mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoeksters gedrag, waarbij zij tijdens elk nieuw gehoor een nieuw en voorheen onvermeld probleem bovenbrengt, strookt niet met de medewerkingsplicht, die haar oplegt zo volledig en gedetailleerd mogelijk haar asielrelaas weer te geven en dit reeds van bij het eerste verhoor (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). Er kan enkel blijken dat verzoekster haar asielrelaas opbouwt naarmate de procedure loopt zonder dit te kunnen rechtvaardigen en nauwgezet toelichten. Verzoeksters verklaringen komen dan ook verzonnen voor.

2.8. Dat verzoekster bij haar vertrek uit Ethiopië in 2011 geen vervolging door de autoriteiten diende te vrezen omwille van haar politieke activiteiten en/of die van haar familieleden, wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoekster haar land telkens kon verlaten door het gebruiken van documenten op haar eigen naam (verklaring DVZ, vraag 33; gehoor 12 februari 2015, p. 15; gehoor 25 juni 2015, p. 9, 25). Dat verzoekster hulp krijgt van een arbeidskantoor of van een van een tussenpersoon/smokkelaar doet hieraan geen afbreuk. Verzoekster kon haar land te verlaten zonder enige voorzorgsmaatregel onttrekt alle waarachtigheid aan haar beweringen dat de Ethiopische autoriteiten verantwoordelijk zouden zijn voor de verdwijning van haar vader en haar broer en ook verzoekster persoonlijk viseerden (gehoor 25 juni 2015, p. 5, 11-12).

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. In het verzoekschrift wordt geciteerd uit "*Publicaties van Humain Rights Watch d.d. 19 september 2016*", "*Publicaties van Groupe Jeune Afrique d.d. 22 augustus 2016*" en "*Publicaties van Amnesty International d.d. 8 augustus 2016*" waaruit verzoekster besluit dat er in de "*Amhaar regio*" "*arbitraire geweld*" plaatsvindt. Deze informatie maakt melding van het gebruik van (buitensporig) geweld door de overheid/ordediensten tegen betogers tijdens (vreedzame) manifestaties, maar toont niet aan dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.12. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK